

ORKUSTOFNUN

Mæling á þversniði og halla farvegar
Markarfljóts til ákvörðunar á stærð
hamfaraflóða

Gunnar Orri Gröndal

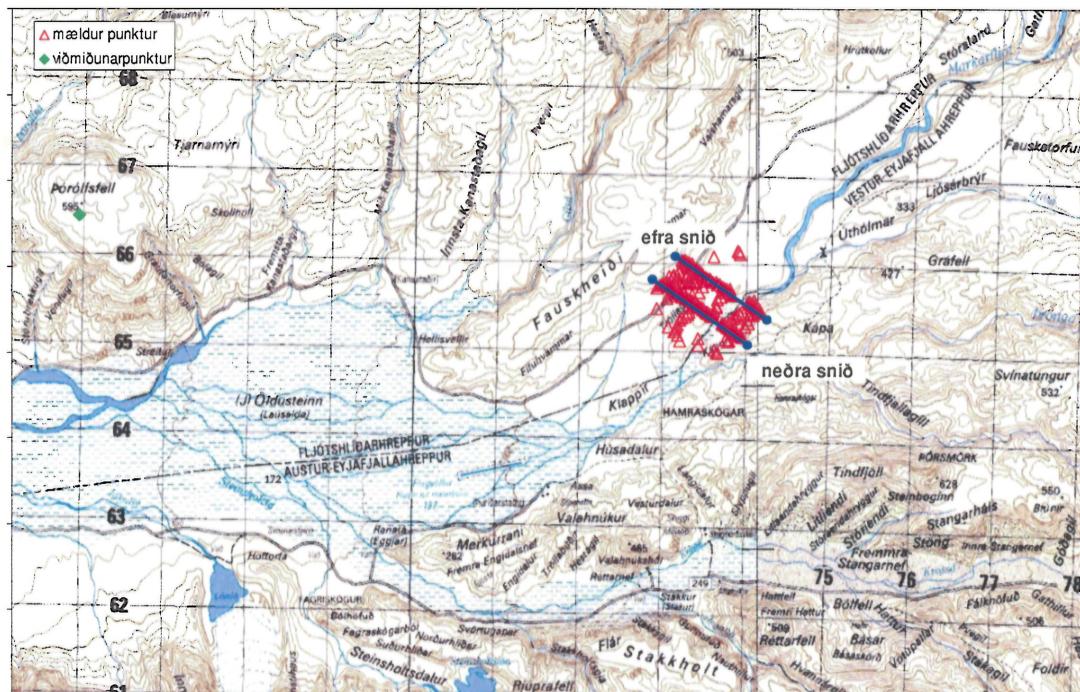
Greinargerð GOG-2004/01

Mæling á þversniði og halla farvegar Markarfljóts til ákvörðunar á stærð hamfaraflóða

Inngangur

Ætlunin er að meta stærð hamfaraflóða sem fóru um farveg Markarfljóts fyrir 3000 og 4000 árum. Aðferðin sem beitt var við þetta var að mæla þversnið farvegarins á heppilegum stað, milli Einhyrningsflata og Bröngár (mynd 1), og staðsetja efstu setmörk í því. Þversnið farvegarins er nokkuð einsleitt (álíka breitt og djúpt) á um 3 km kafla á þessum stað, og því er unnt að gera ráð fyrir að rennsli þar hafi verið einsleitt og nokkurn veginn stöðugt (uniform, steady flow) í hæsta toppnum. Þá er nóg að nota sk. Manning jöfnu til þess að áætla mestu rennsli í flóðinu.

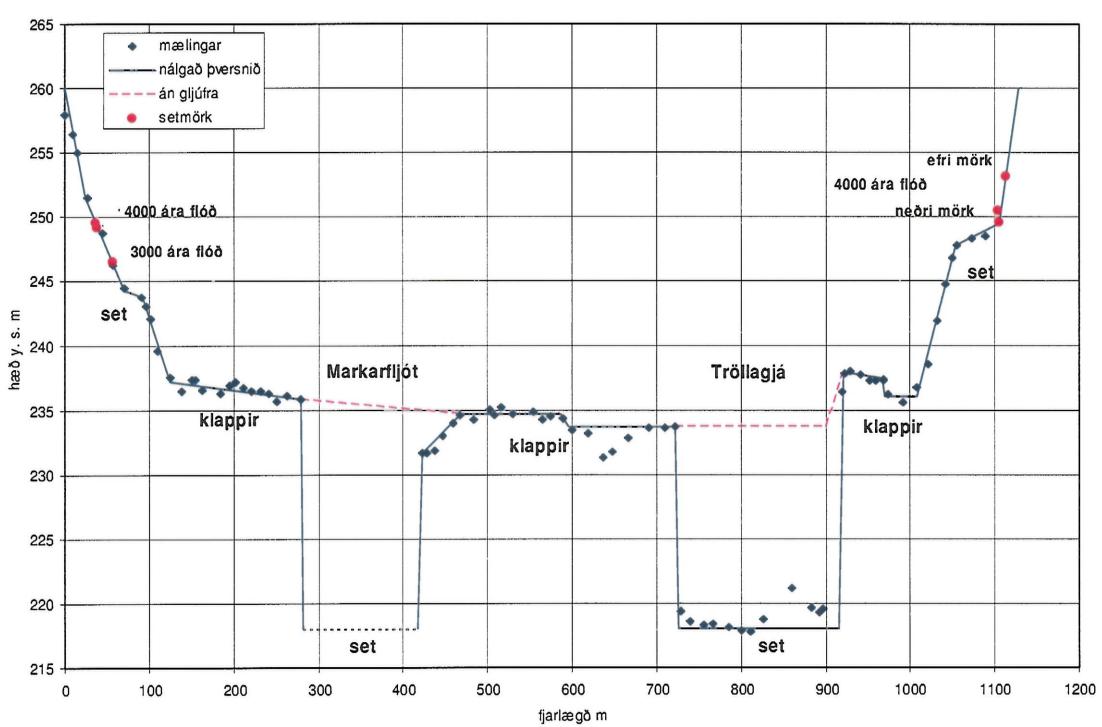
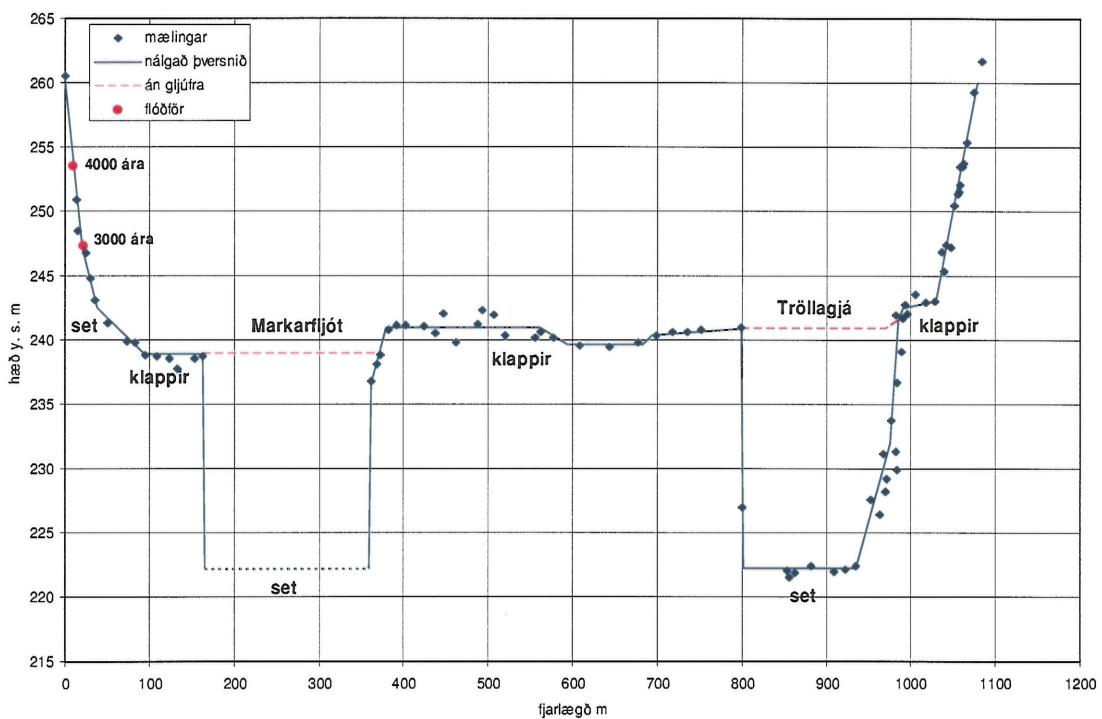

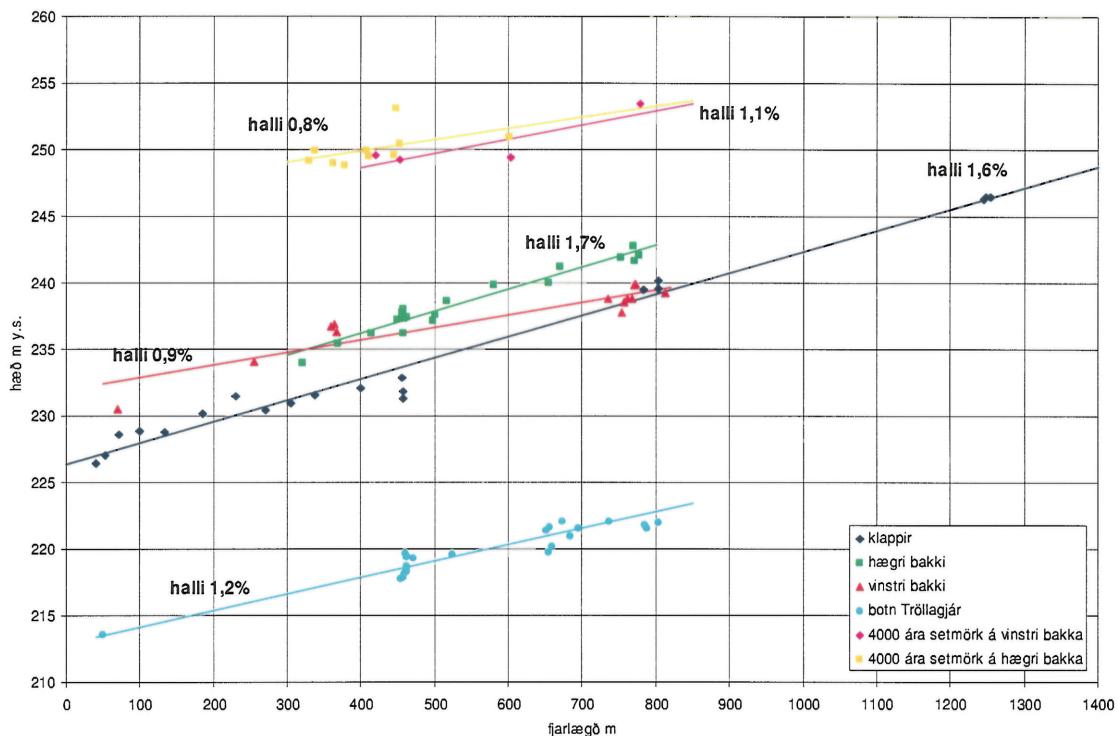
Mynd 1. Mæling á þversniði farvegar Markarfljóts.

L n

Mælingar á þversniði og halla farvegarins

Lögun farvegarins var mæld með DGPS mælitæki í nóvember 2003. Mynd 1 sýnir staðsetningu þversniðanna. Mynd 2 sýnir efra þversnið og mynd 3 hið neðra. Mynd 4 sýnir lengdarsnið. Halli farvegarins er um 1% á þessum stað (0,8% – 1,7%). Halli flóðfaranna virðist vera heldur minni en halli botnsíls, sbr. mynd 4, sem gæti bent til að rennslishraði hafi farið minnkandi niður eftir farveginum á þessum stað, og aðferðin sem beitt var við útreikningana gæti af þeim sökum leitt til ofmats á rennsli. Aftur á móti er all nokkur óvissa í t.d. ákvörðun flóðfaranna yfirleitt eða ákvörðun viðnáms farvegarins, og af þeim sökum er ekki ástæða til annars en að áætla að útreikningar skv. Manning jöfnu gefi viðunandi niðurstöðu.

Mynd 4. Lengdarsnið

Útreikningar á rennsli

Forsendan sem útreikningarnir byggja á er að rennsli sé með ágætri nálgun jafnt og stöðugt (steady, uniform flow). Þá fer engin orka í hröðun, halli orkulínunnar er hinn sami og halli farvegarins, og unnt er að nota jöfnu Mannings til þess að reikna rennslið beint:

$$Q = \frac{AR_H^{2/3} \sqrt{I}}{n} \quad (1)$$

þar sem Q táknað rennsli [m^3/s], A þversniðsflatarmál [m^2], $R_H = A/P$ [m] er hlutfall þversniðflatarmáls og vots ummáls P [m], I [] er halli farvegarins og n [$\text{s}/\text{m}^{1/3}$] er viðnámsstuðull, sem tekur tillit til orkutaps vegna núnings við botn, iðukasta o.fl. Allar stærðir á vinstri hlið í jöfnu (1) fyrir utan viðnámsstuðullinn n eru þekktar. Viðnám er mjög breytilegt eftir hrjúfleika botnsins, en ýmislegt annað hefur einnig áhrif, t.d. botnskrið. Við verkfræðileg viðfangsefni er algengt að gildi á viðnámsstuðlinum séu fengin í handbókum, oft með hliðsjón af ljósmyndum sem sýna farvegi með svipað viðnám. T.d. Chow (1959) gefur upp n á bilinu 0,035 – 0,10 fyrir grófa og óreglulega stórflytsfarvegi. Reynslujöfnur til mats á n eru einnig til, t.d. jafna Stricklers:

$$n = Ck^{1/6} \quad (2)$$

þar sem k [m] svarar til hrjúflengdar (hydraulic roughness) og stuðullinn C [$\text{s}/\text{m}^{1/2}$] tekur gildi á bilinu 0,03 – 0,04 [Chow, 1959; USACE, 1994]. Jafna Limerinos gildir fyrir náttúrulega farvegi með grjótfotni [USACE, EngMan1110-2-1601; Roberson, 1997]:

05-01-2004

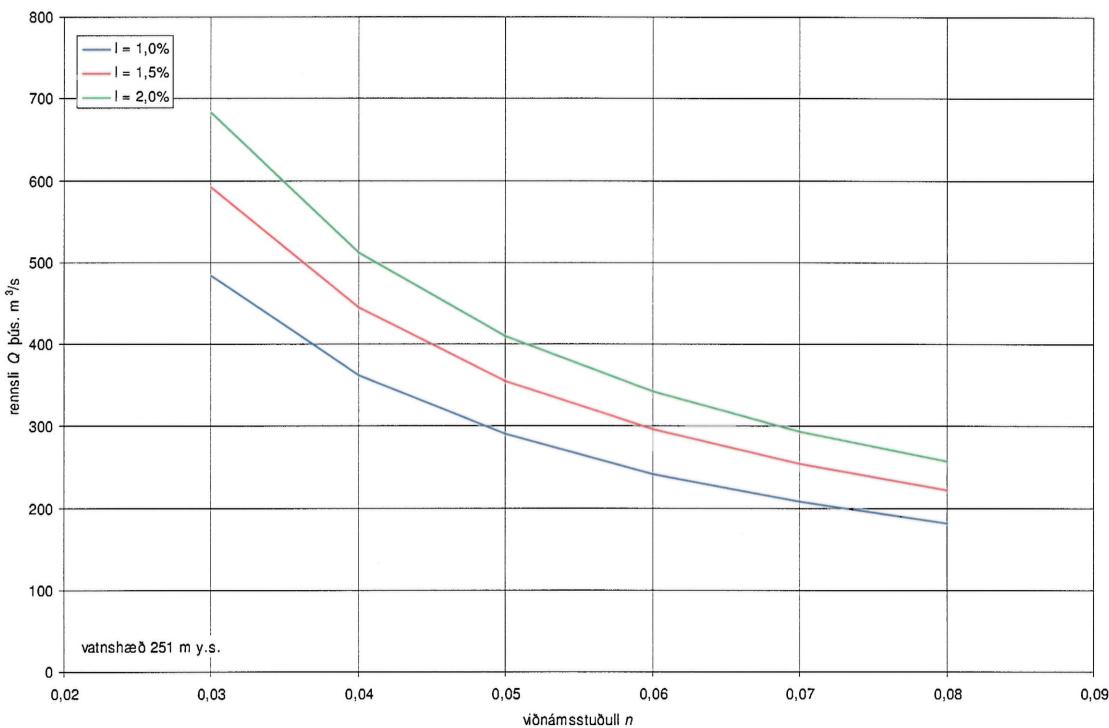
$$n = \frac{0,113 R_H^{1/6}}{1,16 + 2,0 \log\left(\frac{R_H}{d_{84}}\right)} \quad (3)$$

þar sem d_{84} [m] svarar til 84% flokksbrotsnins í kornastærðarsamsetningu farvegarins. Hrjúflengd farvegarins, k , er óþekkt, og kornastærðasamsetning hefur ekki verið mæld, en myndir 2 og 3 og lauslegar athuganir á staðnum benda til að k og d_{84} geti verið af stærðargráðunni 1 m. Tafla 1 sýnir n reiknað skv. jöfnum (2) og (3) fyrir nokkur mismunandi gildi á k og d_{84} :

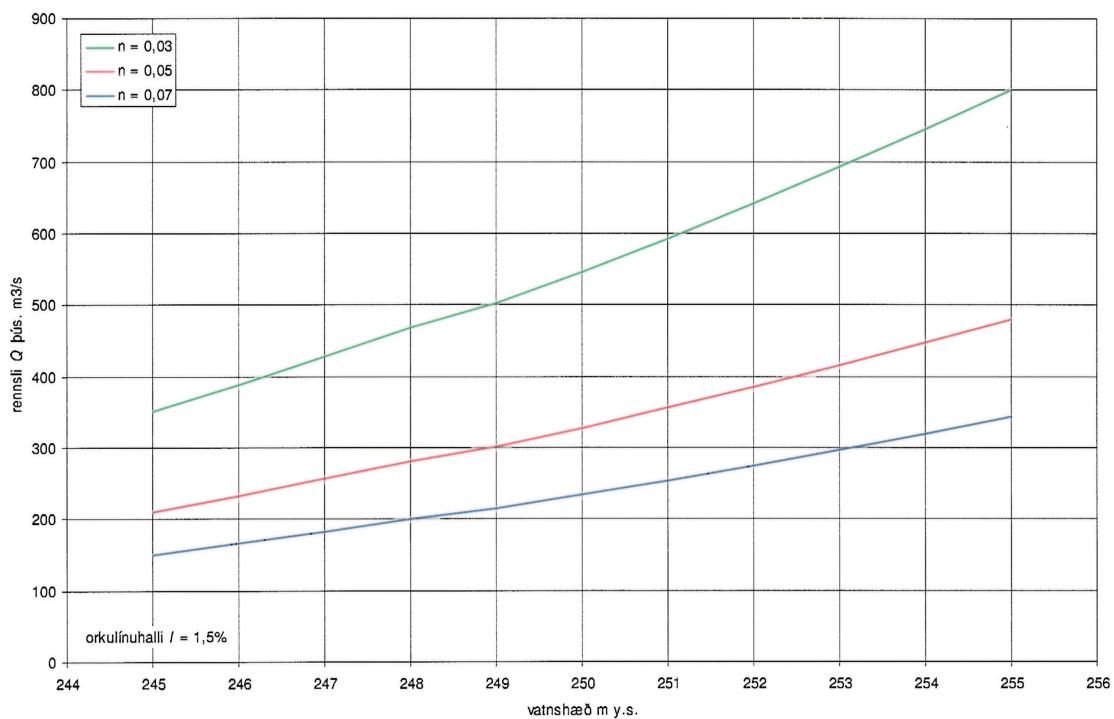
k / d_{84} [m]	Strickler	Limerinos
	jafna (2)	jafna (3)
	n [s/m ^{1/3}]	n [s/m ^{1/3}]
0,1	0,026	0,039
0,5	0,034	0,046
1	0,038	0,050
2	0,043	0,055
5	0,050	0,062
10	0,056	0,069
20	0,063	0,078

Tafla 1. Viðnámsstuðull n skv. jöfnu (2) og jöfnu (3)

Mynd 5 sýnir rennsli reiknað skv. jöfnu (1) sem fall af viðnámsstuðlinum n .

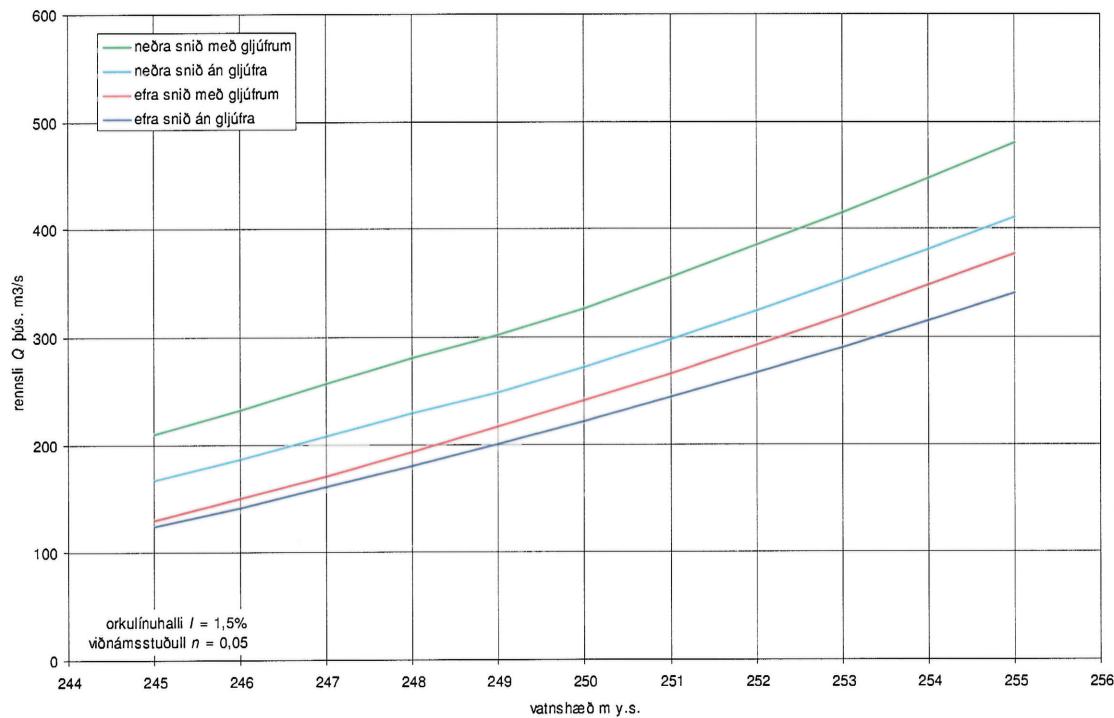

Mynd 5. Rennsli í neðra sniði reiknað skv. jöfnu (1) sem fall af viðnámsstuðli n . Vatnshæð 251 m y.s.

Mynd 6. Rennsli í neðra sniði sem fall af vatnshæð, núverandi gljúfur. Orkulínuhalli $I = 1,5\%$.

Mynd 6 sýnir rennsli í neðra sniði skv. jöfnu (1) sem fall af vatnshæð, með $I = 1,5\%$.

Mynd 7. Rennsli í efta og neðra sniði með og án gljúfra sem fall af vatnshæð. Orkulínuhalli $I = 1,5\%$, viðnámsstuðull $n = 0,05$

ORKUSTOFNUN

Vatnamælingar

05-01-2004

Greinargerð
GOG-2004/01

Niðurstaða

Ef gert er ráð fyrir að viðnámsstuðullinn sé $n = 0,04 - 0,05$, orkulínuhallinn sé $I = 1,5\%$ og að vatnshæðin í neðra sniði hafi verið 251 m y.s. (254 m y.s. í efra) fæst að mesta rennsli í 4000 ára flóði var á bilinu 350 – 440 þús. m³/s, ef gert er ráð fyrir að gljúfrin hafi verið til staðar. Ef gljúfrin eru ekki tekin með í reikninginn fæst að mesta rennsli hefur verið á bilinu 300 – 390 þús. m³/s. Skv. sömu forsendum hefur mesta rennsli í 3000 ára flóði verið 280 – 350 þús. m³/s með gljúfrum en 230 – 290 þús. m³/s án gljúfra m.v. vatnshæðina 248 m y.s. í neðra sniði.

Tilvísanir

Chow, Ven Te: *Open-Channel Hydraulics*. McGraw-Hill Book Company Inc., 1959.

Roberson, J.A, Crowe, C.T.: *Engineering Fluid Mechanics*. John Wiley & Sons, Inc., 1997.

US Army Corps of Engineers, Engineering and Design: *Hydraulic Design of Flood Control Channels*. Engineer Manual 1110-2-1601, USACE, 1994.

Lykilorð

Markarfljót, hamfarafloð, Manning jafna